Tisztelt Bíróság!

A vád ismertetése után azt mondtam, hogy megértettem a vádat. Ez a kijelentés azonban azt jelentette, hogy a vád mondatait értem a magyar nyelv szabályai alapján.

Főállású vádlottként a bírói kérdésre ekkor csak ennyit mondhattam.

Most bővebben kifejtve azt mondom, hogy nem értem a vádat.

A becsatolt bizonyítékok alapján még inkább nem értem. Nem értem, hogy mi a problémája az ügyészségnek és hol lát itt bűncselekményt.

Figyelmesen elolvastam mivel gyanúsítottak meg több mint két éve 2010. augusztus 2-án.

Akkor a vádirathoz képest a gyanúsítás így szólt, idézem:

„… az Ön tudtával, érdemi tanácsadást… - nem végzett”

A négy bővített mondatból álló vádból már az „érdemi” szó hiányzik, itt már az van, hogy egyáltalán nem történt tanácsadás.

Mi az, ami megkülönbözteti ezeket a szerződéseket a többitől?

Van–e egyáltalán valami, ami kiemeli ezeket a többi közül?

Én nem találtam.

Mert, ha

1. ha azt sérelmezi az ügyészség, hogy nincs írásbeli beszámoló ez nem furcsa, hiszen a szerződés szerint nincs ilyen kötelezettség. Ráadásul megnézve az államigazgatás gyakorlatát ez nem lehet ok, hiszen az államigazgatás más területein pl. Miniszterelnökségen minisztériumok-ban, az önkormányzatoknál vagy az utódomnál ez teljesen elfogadott dolog. (1. sz. melléklet)
2. talán túl magas a megbízási szerződésben szereplő összeg. Ez sem lehet ok, hiszen ha körüljárjuk a területet, akkor azt láthatjuk, hogy különböző összegeket fizetnek a szakértés, az elfogadott helyi gyakorlat és még nagyon sok itt fel nem sorolható szempont alapján. Becsatolom pl. az utódom által kötött néhány megbízási szerződést, amellyel azt tudom

igazolni, hogy a helyi önkormányzatban, a vádban szereplő összegek nem feltűnőek és a meglévő gyakorlat szerintiek. (2. sz. melléklet).

3. a megbízás tárgya lehetne a következő szempont, amit furcsának találhatott az ügyészség, hiszen az ügyészség szerint az önkormányzat dolgozói is adhattak volna nekem tanácsokat. Vajon ez az érvelés mennyire helytálló? Semennyire. Ha ez igaz lenne, akkor pl. az utódom nem köthetett volna tanácsadói szerződést havi nettó 350.000 Ft-ért a 2011. évi költségvetési koncepció összeállítására. (3. sz. melléklet) Miért? 1991 óta ezt mindig a Hivatal Pénzügyi Irodája állítja össze, ráadásul a mai napig az általam 1999-ben felvett kiváló szakmai képességű irodavezető irányítja az irodát. Azonban én azt gondolom az utódom helyesen járt el, hiszen senki sem írhatja neki azt elő, hogy egy-egy önkormányzati feladatot milyen módon, kivel, mennyi idő alatt, mennyiért hajt végre. Még az ügyészség sem teheti ezt, ugyanis az ügyészség ilyen érvelése sérti az önkormányzati autonómiát.
4. vajon mi a helyzet a tanácsadóim által benyújtott írásbeli anyagokkal. Azt mindjárt leszögezem, hogy a megbízásuk írásbeliséghez nem volt kötve és általános tanácsadásra vonatkozott különböző területeken. Egy tanácsadó a helyzetből adódva ad tanácsokat kivéve, ha valami konkrét feladattal van megbízva. Csak azért csatolok be néhány írásbeli teljesítésigazolást, hogy látható legyen az, hogy a teljesítések általános tanácsadási tevékenység esetében nehezen megfogalmazhatóak. Az írásbeliség vizsgálata eredményesen sehová nem vezet. (4. sz. melléklet)
5. ahogyan az is vakvágány, hogy egy megbízásban foglalt tevékenységet a megbízó székhelyén kell elvégezni. (5. sz. melléklet)
6. az pedig teljesen szubjektív, hogy egy polgármesternek, alpolgár-mesternek milyen típusú kell tanácsokat adni. Ez habitus gyakorlat prioritás és sok más egyéb tényezőtől függ. Az utódom is hasonló kérdésekben kér tanácsot természetesen másoktól, mert ez bizalom kérdése. (6. sz. melléklet) Vannak persze különbségek is emberek között. Engem például polgármesterként sosem érdekeltek a Be. és a Btk. vonatkozó rendelkezései és ezért nem kértem fel tanácsadót bár büntetőügyek akkor is voltak az önkormányzat életében.

7. bemutatom azt is, hogy a Hivatal, amelyre az ügyészség hivatkozik sem mindenható a szakmai tudás terén és az irodavezetők maguk is kérnek fel szakértőket a munkájuk segítéséhez.

Tisztelt Bíróság!

Ez a hosszúra nyújt bevezetést feltétlenül szükségesnek tartottam elmondani, mert a Bíróságot szeretném megismertetni arról, hogyan működik egy átlagos önkormányzat.
Az ügyészségen erre nem volt módom, mert a nyomozati iratokból egyértelműen látszik, hogy a legfontosabb cél a meggyanúsításom volt.

Miért mondom ezt?

Ha megnézzük a dátumokat, akkor minden a fenti álli tásomat igazolja.

2010. augusztus 2-án meggyanúsítanak.

A vádban szereplő összes tanút, amellyel a vádat bizonyítani akarja az ügyészség – a sofőröm kivételével - csak jóval a meggyanúsításom után hallgatta meg az ügyészség.

Lássuk:

I. Anita tanú - 2010. október 6.

K-né T. Erika tanú - 2010. október 6.

V. Erika tanú - 2010. október 7.

H. Imre tanú - Városüzemeltetési Iroda vezetője - 2011. április 12.

L. Péter tanú - Főépítész - 2011. április 21.

P. Lajos tanú - 2011. április 29.

N. Sándor tanú - 2011. május 12.

M. Sándor tanú - 2011. május 13.

Ennyire nem kell bizonyíték a megalapozott gyanúhoz?

Fura egybeesés, hogy ebben az időszakban előzetes letartóztatott voltam és az ügyészség a letartóztatás meghosszabbítására tett indítványába új indokként 2010. július 16-án még a meggyanúsításom előtt írta ezt az ügyet és az akkor a szintén az újságok által publikált a kerületi Fidesz által tett feljelentéssel együtt. (8. sz. melléklet)

Nem az lett volna a logikus, hogy meghallgatom előbb azokat a tanúkat, akikkel bizonyítani akarom, a vádat esetleg ezek után maximalista lévén meghallgatom még a későbbi gyanúsítottakat és ezek után, ha még megalapozott marad a gyanú, akkor meggyanúsítom Hunvaldot.

Miért ekkor?

Mert, ha ezt az utat előbb végigjárom, akkor esetleg tudok kérdezni is a gyanúsítottól. Például azt, hogy a tanúk miért nem látták a vádlottakat.

Ilyet azonban nem kérdeztek tőlem sosem.

Az is érdekes, hogyan és milyen módon jutott el idáig a nyomozó hatóság.

Sok időre volt szükség, és mint tudjuk a jó és a rossz munkához is idő kell.

Az ügyészség már 2009. október 21-én megkereste az Önkormányzat Város-üzemeltetési Iroda vezetőjét azzal, hogy az iroda számára K. Gábor és K-Cs. László milyen tanácsadást, milyen rendszerességgel stb. végzett.

A rosszul és rossz helyre feltett kérdésre adott válasszal azonban sosem jutunk el az igazsághoz.

Ha az ügyészség figyelmesen elolvasta volna a megbízási szerződést vagy akár a gyanúsítás előtt megkérdezett volna, mondjuk engem, akkor rájött volna, hogy teljesen felesleges ilyen kérdést feltenni az irodavezetőnek vagy bárki másnak.

Miért?

A válasz egyszerű. Ezek az emberek NEKEM adtak tanácsokat, nem másnak nem az Önkormányzatnak és nem a Hivatalnak.

A személyes tanácsadóim voltak másokkal egyetemben. Az én munkámat segítették. Kifejezetten csak nekem dolgoztak, másnak nem is dolgozhattak és csak az én engedélyem alapján kereshette meg őket bárki hivatalos ügyekben.

Arról, hogy nekem milyen tanácsot adtak az egyes szakmai vagy akár vezetési ügyekben arról senkivel sem beszélhettek. Lásd megbízási szerződés 4. pontja, mely szerint harmadik személlyel szemben köteles a szolgálati titkot megtartani. Ezért teljesen felesleges volt azoknak az embereknek a meghallgatása, akiknek megmutatták az érintettek fényképét vagy a nevét hátha felismerve őket tudomásuk van-e arról, hogy nekem milyen tanácsokat adtak.

Az ügyészség jól láthatóan máig nem értette meg, hogy az államigazgatásban megbízási szerződések kötődhetnek a vezetőkhöz (miniszterelnök, miniszter, államtitkár polgármester, alpolgármester), a politikai testületekhez pl. frakciókhoz (a parlamentben, közgyűlésben, képviselő testületekben) és kötődhetnek az államigazgatás valamely egységéhez pl. Országgyűlés Hivatala, Önkormányzat, Minisztérium, Képviselőtestület Hivatala).

A vezetőkhöz köthető szerződések esetében nagyon sok esetben a megbízási szerződések szóbeliek. Alapvetően azért, mert kényes területeket érintenek, ahol a tanácsadásban foglaltak szakmai és politikai törésvonalak mentén húzódnak és a tanácsadók nem akarnak konfrontálódni.

Hogy egy példát mondjak, pl. meghallgatom a tanácsadómat egy nem általam előterjesztett anyagról és Ő azt javasolja, hogy ez szakmailag és politikailag is hátrányos ezért meg ezért. Ő azonban ezt a tanácsot nekem adja, és nem akar vitatkozni azzal, aki ezt írta, mert pl. a párttársa, ismerőse stb.

A vita az én dolgom, ha szükség van rá és nem a tanácsadómé. Őt nem ezért fizetik.

Ezért is felesleges kérdezni hivatali dolgozókat, ahogyan azt az ügyészség tette. Ráadásul olyanokat, akiket nem ismerek vagy csak egy–egy ügy kapcsán kéthavonta, félévente láttam

Ha hülye vagyok és a rossz tanácsok mentén vétek el dolgokat, akkor az én munkám látja kárát ergo nem leszek sikeres városvezető és a következő választásokon megbukok.

Azért csatoltam be ugyanolyan megbízási szerződéseket és teljesítési igazolásokat, amelyek a vád tárgyát képezik, hogy a tisztelt Bíróság lássa, hogy nincs semmi különbség közöttük. A becsatoltak és a vád tárgyát képezők is az

államigazgatás gyakorlatában elfogadottak. Elfogadottak voltak az ilyen szóban adott szerződések az én polgármesterségem előtt és után is.

Hasonló feladatokra köttettek, tehát a polgármestereknek szükségük van az ilyen külső tanácsadásra.

A Városüzemeltetési Iroda vezetőjének címzett megkeresésből rögtön kérdéseim támadtak. Miért pont őt kérdezték? Miért nem pl. a Közterület felügyelet vezetőjét? Vagy a jegyzőt? Vagy a Képviselőtestület illetékes bizottságát? Vagy adódik az egyszerű kérdés, hogy engem miért nem kérdeztek?

Vagy mielőtt engem meggyanúsítanak miért nem kérdezték meg a későbbi vádlottakat arról, hogy ugyan már maga milyen tanácsokat adott a polgármesternek?

A gyanúsításom előtt mindössze a sofőrömet hallgatták meg 2010. május 6-án. Ő a vallomásában csak véleményt közölt, ami nem bizonyíték a büntetőjog jelen állása szerint. Még…

Elmondja, hogy K-Cs. László és K. Jenő azért nem adhatott nekem tanácsot, mert ő sosem találkozott velük ergo nem adhattak tanácsot és egyébként meg én csak két embertől fogadtam el tanácsokat és ezek nem azok.

Már az is vicces, hogy erre a szubjektív véleményre és hangsúlyozom, nem tényre alapoz egy kiváló szakemberekből álló ügyészség.

K. Gáborról nem is kérdezi az ügyészség. Talán majd itt a tisztelt Bíróság előtt megkérdezi őt az ügyész róla is, ahogy én is megkérdek, majd vagy 30-40 nevet, akik hozzám jártak, de ő nem tudott róla, de ettől még jártak hozzám.

Az ügyészség megkeresésére 2009. november 2-án válaszolt az irodavezető. Azután sokáig semmi sem történt

2009. december 11-én a Magyar Hírlap irt egy cikket *„Erzsébetvárosi-Zuglói pénztalicskázás keresztszerződéssel”.* (9.sz.melléklet) Ezt a cikket az ügyészség vélhetően nem olvasta, mert ha olvasta volna, akkor lehet, hogy ekkor rendelik el a nyomozást. A nyomozati iratokból ugyanis azt látni, hogy a nyomozás elrendelését a Magyar Hírlap 2010. március 1-én megjelent cikke inspirálta.

Kicsit furcsán érzem magam, mert a 2009. december 11-én megjelent cikk főcíme visszaköszön a vádirat 2. oldalának az utolsó mondatában. Mintha a napilap írta volna a vádiratot vagy csak előre látta volna a jövőt?

Azzal ugyanis sosem voltam gyanúsítva, ami a vádban itt a 2. oldal alján megjelent vagyis *„A két szomszédos kerület polgármestere és önkormányzati képviselői között az alábbi „keresztszerződések" megkötésére került sor".*

Az önkormányzatiság és az államigazgatás ismeretének teljes hiányáról tanúskodik az a mondat is, amit itt leírtak.

Idézem:

„… a két szomszédos budapesti kerület polgármestere… döntött… XY külső tanácsadóként történő alkalmazásáról, annak vizsgálata nélkül, hogy a tanácsadói munkát- annak jellege és mennyisége alapján- az önkormányzat a saját munkaszervezete, a polgármesteri hivatal apparátusa képes-e megoldani."

Mondja ezt a vádirat.

Majdnem 12 évet dolgoztam a közigazgatásban és az első 4 év alatt tanultam meg mi az. Ebből a vádirati mondatból úgy érzem, kulcsfontosságú azt elmagyaráznom hogyan működik egy önkormányzat.

Először is az önkormányzatnak nincs munkaszervezete, ahogyan azt a vádirat írja. Ellenben a Képviselőtestületnek van hivatala és nem a polgármesternek.

A Hivatalnak a vezetője a jegyző, akinek a munkáltatója a Képviselőtestület.

A Képviselőtestület határozza meg a Hivatalának a szervezeti felépítését.

A Hivatal a végrehajtó szerv, az ott dolgozók a jegyzőnek felelnek a munkájukkal. Ők tanácsokat nem adnak, nem adhatnak, ellenben elmondhatják a véleményüket. Valójában azonban a hivatali dolgozók nem szeretnek véleményt mondani, mert hosszútávra szoktak tervezni és a ciklusonkénti politikai váltásokat szeretnék túlélni.

A Hivatal különböző egységei ezért elsősorban a kötelező állami feladatokat, testületi döntéseket, hatósági feladatokat hajtják végre.

A döntéshozók által kitalált javaslatokat öntik testületi előterjesztés formájába.

Én még nem láttam olyan Önkormányzatot, ahol a polgármester munkáját ne segítette volna külső tanácsadó.

A vádirat a következőképpen folytatódik.

„… Ez a vizsgálat azért maradt el, mert a tanácsadói szerződésekkel valójában az érdekkörükbe tartozó személyeket akarták pluszjövedelemhez juttatni, amelyre ily módon találtak lehetőséget.”

Tisztelt Bíróság ezt nem értem!

Mit jelent az, hogy az érdekeltségi körbe tartozó személyek?

Mi ennek a pontos büntetőjogi megfogalmazása és a büntetőjogi tényállása?

Ez azért fontos, mert látni kell azt, hogy honnantól kezdve bűnös dolog az, ha valaki valakinek az ismerőse és az neki munkát ad!

Miért tartozik az én érdekkörömbe G. György, R. Ágnes, D. Pável, K. Jenő, K-Cs. László vagy K. Gábor?

Különösen azok után merész ezt leírni, hogy egy másik ügyben – amit szintén a KNYF vizsgált - az volt a baja az ügyészségnek, hogy az egyik vádlott érdekeltségébe tartozó cég munkát kapott Erzsébetváros Önkormányzatától. Miért nem én adtam akkor neki munkát, ha ez lett volna a szándékom?

Valahogy úgy érzem, hogy megint nincs rajtam sapka.

Ha tüzetesebben megnézzük a megbízási szerződések számát, tartamát akkor látható, hogy semmi sem igazolja ezt a légből kapott állítást. Én két vádlottal álltam megbízási szerződéses kapcsolatban, egy időben ezzel szemben Zuglóban három vádlottal volt szerződés kötve.

Én, mint minden más tanácsadómmal a ciklus végéig 2010 novemberéig kötöttem szerződést ezzel szemben Zuglóban vádlottanként három megbízási szerződést kötöttek.

Ezért van bajban a vád, mert a gyanúsítástól a vádig eljutva már nem azt mondja, hogy érdemi tanácsokat nem adtak, hanem azt, hogy egyáltalán nem adtak tanácsokat.

Ezt arra alapozva, hogy a sofőröm, a polgárőrség vezetője, a főépítész, egy irodavezető és egy általam nem ismert beosztottja nem látta a vádlottakat az Önkormányzatban. Így szerintem még megkérdezhették volna a portásokat, a büfést és a Hivatal előtt drosztoló taxisokat is és talán ők is erősíthették volna ily módon a vádat.

Én nem vagyok nyomozó, de ha azt vizsgálnám vajon tanácsot ad-e valaki valakinek, akkor legkevésbé azon múlik a tanácsadás megtörténte, hogy Gizi néni látta-e a folyosón. De ha látta vagy nem látta, akkor is mit jelent az?

Semmit.

Arra ugyanis nincs válasz a nyomozati iratokban, hogy miért állítja a vád azt, hogy nem történt tanácsadás.

Engem és G. Györgyöt 2008. március 1-től 2008 novemberéig lehallgatott az ügyészség. Ha bármilyen gyanús dolog lett volna ezekkel a megbízási szerződésekkel kapcsolatban, annak elő kellett volna jönnie. Hiszen G. György szerződését 2008. április 1-vel kötötték. Tehát ekkor már tudta a Központi Nyomozó Főügyészség, hogy G. György Zuglóban dolgozik.

Valószínűleg az történt, hogy G. és Weinek folyamatosan konzultált egymással telefonon, a megbízásával kapcsolatban a megbízás a szerint teljesített és ezt rendben találta akkor az ügyészség. Ugyanígy az én lehallgatott telefonbeszélgetéseim is hasonlóan tartalmazták a vádlottakkal folytatott beszélgetéseimet.

Sajnos ezek e beszélgetések ma már törölve lettek pedig az ártatlanságomat bizonyíthatták volna.

Csak érintőlegesen foglalkozok azonban ezzel és csakis azért, mert egyszerűen képtelenség az, amit a vád egy újság sugalmazására felállított.

Nem tudom, mi ellen védekezzek, mert a meghallgatott tanúk egyikének sem kellett tanácsot kapniuk az én tanácsadóimtól és nem is kellett tudniuk kik a tanácsadóim és miben segítenek nekem.

Ezek az emberek folyamatosan segítették a munkámat több más tanácsadóval (akik szerencsére nem vádlottak) együtt.

Segítséget adtak a szakmai anyagokhoz, előterjesztésekhez, azok elfogadásához. Ez a személyes tanácsadók feladata. A szóbeli tanácsadásról annak tartalmáról másnak nem beszélhettek, mert az szerződésszegés lett volna.

A személyes munkám megítélése a kerület lakói részéről nagyon pozitív volt. Ezt az évenként kétszer nagy mintán végzett közvélemény-kutatás igazolta. Ebben a tanácsadóim - így a vádlottak - munkája is benne van. Más fokmérője egy tanácsadó munkájának nincs. Csak a megbízója tudja megítélni, hogy számára mennyire hasznos egy tanács vagy vélemény.

A nyomozás során tett vallomásaimban elmondtam, hogy mi volt a feladata K. Jenőnek és K-Cs. Lászlónak.

A K. Gábor ügyében történt gyanúsításkor az ügyészséggel vitám alakult ki a személyes adataim kezelésével kapcsolatban. A vitám ma is fennáll, mivel azonban az ügyészség törvényes működésének helyreállítására tett panaszaim rendre elakadtak a Legfőbb Ügyészségen, más hazai jogorvoslat híján a strasbourgi bíróságon van az ezzel kapcsolatos keresetem.

K. Gábor nagyon rövid ideig néhány hónapig dolgozott közbiztonsági tanácsadóként. A személyes tanácsadóm volt, mint K. Jenő majd, mint később K-Cs. László. Akárcsak ők, a döntéseim kialakításához adott segítséget a napi működés és testületi ülések során a felmerült a szakértelmét érintő kérdésekben.

K. Gábor közbiztonsági tanácsnok is volt Zuglóban, ebben az időszakban. Valamiért úgy döntött visszaadja a megbízást. Az indokairól nem kérdeztem. Még a nyáron megismerkedtem K-Cs. Lászlóval, akinek képzettsége szintén megfelelő volt és ezek után őt bíztam meg ugyanezzel a feladattal.

Köszönöm, hogy meghallgattak.